

[Leif Hermann]

Skriftlig begrundelse

Danmarks forhandlingslinje har hidtil været meget forvirret. Under henvisning til, at den hjemlige politiske situation var uafklaret, har den danske delegation hverken kunnet støtte forslag om fastfrysning eller forslaget fra Forbundsrepublikken Tyskland om en 30 pct.s reduktion inden 1995 med udgangspunkt i emissionerne i 1985.

Østrig, Holland, Sverige og Schweiz støtter forslaget fra Forbundsrepublikken.

Den parlamentariske situation blev afklaret under Folketingets debat om kvælstofilter den 5. november 1987 (Forespørgsel nr. F 3, Folketingets forhandlinger sp. 1368 ff.). Et flertal gav udtryk for, at Danmark skal støtte forslaget fra Forbundsrepublikken.

Det skal bemærkes, at i hvert fald Forbundsrepublikken, Østrig og Schweiz ikke vil indgå kompromis under forhandlingerne. Det er derfor udelukket, at der vil kunne opnås enighed om et forslag, der udelukkende fastfryser forureningen på det nuværende niveau. En forhandlingslinje fra dansk side, der sigter mod et sådant kompromis, vil derfor være helt uinteressant, hvis forhandlingerne skal ud af det nuværende dødvande og føre til forpligtende reduktioner.

Den eneste fremkommelige forhandlingslinje er at støtte forslaget om mindst 30 pct. reduktion inden 1995, således at klubdannelsen styrkes med Danmarks stemme. Som bekendt gav denne taktik resultater med hensyn til emissionen af svovldioxid.

På baggrund af beregninger fra bl.a. nordiske eksperter er det muligt at konkludere, at NO_x -emissionerne skal reduceres med 75 pct., hvis alvorlige miljøskader skal undgås. Klubdannelsen om en forpligtende 30 pct.s reduktion må derfor ses som et første skridt frem mod de nødvendige reduktioner.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Under forhandlingerne i ECE-arbejdsgruppen vedrørende kvælstofilter har den danske holdning været, at Danmark skulle arbejde for en protokol, der dels fastfryser emissionerne, dels indeholder forpligtelser om reduktion af udledningerne.

I spørgsmålet refereres til den danske holdning til fem landes initiativ vedrørende en 30 pct.s reduktion af udledningerne fra alle kilder

i 1995 i forhold til 1985. Dette initiativ er i den nuværende forhandlingsfase ikke fremlagt som et egentligt forslag. De pågældende lande har imidlertid forbeholdt sig ret til at komme tilbage til dette forslag i lyset af forhandlingerne om protokollen.

Jeg kan her henvise til, at de fem landes holdning er omtalt i det referat af forhandlingerne, der tilgik Miljø- og Planlægningsudvalget den 26. oktober 1987.

I forhandlingerne har Danmark som nævnt lagt vægt på, at der i protokollen aftales såvel et tidspunkt for en fastfrysning som et tidspunkt for en reduktion af udledningerne.

Forhandlingsituationen i arbejdsgruppen er fortsat åben; derfor vil de danske forhandlere ved det kommende møde blive instrueret om at arbejde for en fastfrysning i 1990 eller snarest muligt derefter – baseret på 1985-emissionerne – og som udgangspunkt at gå ind for en reduktion på mindst 35 pct. i forhold til 1985-niveau snarest muligt og senest i 1998.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil godt sige miljøministeren tak for svaret, om end jeg synes, at i hvert fald første del forekom noget uklar.

Nu er der, så vidt jeg kan se, ikke umiddelbar forenelighed mellem det, miljøministeren vil instruere den danske delegation om, og det om end ikke formelle så dog reelle forslag, der foreligger fra de lande, der ønsker en 30 pct.s reduktion, sådan som det er omtalt i spørgsmålet.

Nu vil jeg gerne spørge miljøministeren, om det er således, at man, uagtet der ikke foreligger et formelt forslag ud over, hvad der er angivet her fra ministerens side, offentligt vil tilkende-give støtte, såfremt dette forslag kommer frem igen.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Her må jeg nok sige, at ifølge Folketingets dagsorden fra 5. december 1987 havde regeringen den opgave, at NO_x -udledningerne inden år 2005 skulle begrænses med mindst 50 pct. i forhold til 1980-niveauet, men man skulle også styrke og sikre udviklingen af dansk teknologi på området.

Skal regeringen leve op til den vedtagne dagsorden, må den tilrettelægge tingene på en sådan måde, at dansk industri får den nødvendige tid til det teknologiske udviklingsarbejde.